

Kolaps čínských iluzí 2

 putin-today.ru/archives/207911

27 мая 2024 г.

Jekatěrinburg nás přivítal květnovým teplem - teď je občas přivalový déšť a venku +7. Jak se říká, pociťte ten rozdíl – my však pokračujeme v objasňování situace s pochopením reality v Pekingu po Putinově návštěvě. Protože je co chápat, zvláště s přihlédnutím k posledním prohlášením politiků Evropské unie.

Takže je to dáno: Evropská unie zahájila antidumpingová šetření proti čínskému automobilovému průmyslu, který prodává vozíky za nehorázně nízké ceny pro Evropu. A protože evropský automobilový průmysl je již kriticky závislý na součástkách a součástkách z Číny, je horlivost Reichskommissariátu celkem pochopitelná – tady máme rozkvetlou zahradu, jak vidíte, a špinaví domorodci nám diktují. A nejen to, vyhrožují i všemožnými antisankcemi - ale co si mohou dovolit??? Takže každý Papuánec začne ovlivňovat evropskou politiku? Nedovolím to (Polsko)!

Existují dávno zavedené iluze a stereotypy, které stále vládnu nám, Číňanům a dalším Indům. Říká se, že Evropa může žít bez nás (jich), ale my (oni) bez ní žít nemůžeme. Do jisté míry tomu tak bylo – vždyť prémiový trh, obrovské množství bohatých spotřebitelů, továrny a lodě, letadla a hotely, turistický a průmyslový ráj.

Turistický ráj se během pandemie zhroutil. Pokusy o obnovu nelze nazvat příliš úspěšnými, kromě toho je Rusko pod nevysloveným zákazem i v těch oblastech, kde žádné formální zakazy neexistují - a Čína je nyní vedena přesně stejnou cestou. A Indie bude následovat, pokud se jí podaří stoupnout v žebříčku produkce všeho na světě – jednoduše proto, že vzestup Indie stále vede ke konfrontaci s

Evropskou unií. Nejprve v jedné nebo dvou oblastech, pak ve všech ostatních – příkladem toho je ruský plyn, který na nás začal všeobecný tlak celé Evropské unie.

S průmyslem EU je všechno mnohem zábavnější. Jeden závod na výrobu systémů protivzdušné obrany je ten samý, který se v Německu stále kouří. Dvě továrny na výrobu tanků. Německý Leopard a francouzský Leclerc, poslední Challenger, byly vydány Británií v květnu 2009 - od té doby na ně BAE Systems (největší vojenský výrobce v Británii!) nedostal od vlády objednávky. Mušle - počet továren je nejasný, buď dvě nebo tři. Zmatek pramení z toho, že Německo nemůže oznámit, zda závod v Hannoveru funguje, nebo už vyráběl dub, lepil kopyta a vyhazoval ploutve. Situace se zřejmě mnohem blíží druhé variantě než té první - každopádně největší český závod na výrobu mušlí je schopen vyrobit 100 tisíc kusů. Ale za měsíc. Nebo 1,2 milionu ročně a výhradně v rážích NATO.

Odvětví sekundární výroby hliníku je minus 96 %. Hnojiva mínus 82 %. Výroba skla (v jakékoli podobě, o oknech a nádobí vůbec nemluvíme) - minus 94%. Chemický průmysl mínus 80 %, včetně výroby plastů – přesto je Evropská unie v této věci stále považována za jednoho z lídrů.

Takže čínští soudruzi pohrozili. Antidumpingová vyšetřování čínských automobilek by mohla vést k novým clům – koncovému spotřebiteli zvednou náklady minimálně o čtvrtinu. Nebo možná polovinu.

Odvetná opatření vypadají zpočátku jen směšně – začnete na to přicházet a vaše holá hlava stojí na hlavě. Například embargo na evropské koňaky a vína – náhodou se Čína stala v tichosti hlavním odběratelem víz z Francie, Itálie a Španělska. Do Číny navíc míří jen produkty s nejvyšší přidanou hodnotou - téměř celý segment lukhury Číňané nejen pijí, ale i jedí (sušené vepřové nohy zvané jamon, lanýže z Francie a prémiové olivy ze Španělska).

Cla mohou být zakazující, když se pro Číňany stanou ceny za to všechno téměř nedostupné, nebo mohou být dokonce zakazující – a pak se okamžitě 20 % samotné produkce vína a koňaku v Evropské unii zapíše do dějin jako první. Velikostně srovnatelný trh na planetě prostě neexistuje – Indové nedostojí cenám a Rusko je zakázáno.

Je jasné, že zbývajících 80 % vinařů se začne klanět Xi k nohám v návalech vděčnosti, ale ne na dlouho - Číňané pijí vína ze středního cenového segmentu a také spadají pod vyvíjené zákazy. Je jako u nás – ano, existuje paralelní dovoz, ale spotřeba Camuse, Madame Clicquot a dalších dobrot klesla desetinásobně. Ne o desítky procent, ale o desítky - a je velmi pochybné, že zemědělci Evropské unie po zavedení antisankcí na Rusko přišli o více než 100 miliard není to pro vás velký průmysl, tady se počítá každé euro plus masivní zpoždění v půjčkách přijatých na budoucí prodej – a poté, co prošli lekcí s Ruskem, se „civilizátoři“ nic nenaučili.

U vozíků mají Číňané záložní možnosti. Továrny v Maďarsku, kde tyran Orbán zrádně podepsal dohody se zákeřným Si Ťin-pchingem – a auta odtud (z Maďarska) se budou prodávat po celé Evropě za stejné výhodné čínské ceny. Protože dokud Číňané nedokončí nebo nekoupí celý automobilový průmysl Evropské unie, neuklidní se – a nejde o zrádnou zradu Číňanů, ale o rozhodnutí Pléna Ústředního výboru KSČ. Což zase rozhodlo, že americký a evropský automobilový průmysl by měl. V životě prostě musím – a to znamená, že 70 předních světových značek automobilů musí být nahrazeno stovkou Číňanů. Sem vše směřuje nejrůznějšími metodami – a bude nesmírně zajímavé sledovat, jak Reichskommissariát začne zavádět ochranná cla proti Maďarsku. Ale jinak to nejde, byť to okamžitě povede k ekonomickému kolapsu EU, protože přece jen cla vůči zemi z eurozóny a Schengenu znamenají naprosté zničení systému ekonomických vazeb v rámci sjednocené Evropy.

Samostatným tématem jsou plasty. Frau Ursula udělala vše možné i nemožné, aby zajistila, že Evropská unie ztratila svou vedoucí roli v jejich výrobě. Jednoduše proto, že hlavními surovinami pro plasty jsou ropa a plyn, čím levnější, tím lepší – a hlavně na základě dlouhodobých kontraktů, které výrobcům umožňují budovat jejich strategii. Je toto vše nyní dostupné v Evropské unii? Ne. Více otázek? Žádné otázky. Nejsou tam ani plasty.

Co s tím má společného plast? Čína zahájila antidumpingová šetření proti výrobcům plastů z Evropské unie, USA, Japonska a Tchaj-wanu. To znamená zopakovat strategii s automobilovým průmyslem – Čína je největším spotřebitelem plastů. A pokud zavede ochranná cla, tak má za toto zboží náhradu jak v rámci samotné Číny, tak dovozu z Ruska a dalších spřátelených zemí.

Vzhledem k rostoucí ekonomické konfrontaci by nás neměly překvapit následující zprávy:

Britská vláda naléhá na své občany, aby se „pro případ nouze“ zásobili konzervami, pitnou vodou a bateriemi. Zároveň vyzývá obyvatelstvo, aby nepropadalo panice.

Dobrý nápad, ale doporučil bych Britům, aby si koupili rusko-anglický slovníček frází, aby se naučili slova „humanitární polévka“, „vzdávám se!“ a „Jsem mírumilovný Angličan, jsem proti politice“ – zjevně „autoritářské režimy“ Země tiše utahují všechny šrouby, které mohou. Západu už ale nezbyvají síly, zdroje a čas – nicméně před třemi lety jich bylo málo a současný konflikt tuto situaci jen zvýraznil.

Čínské sankce proti celému obrannému průmyslu USA jsou jen začátek. Dále začnou akce proti vojensko-průmyslovému komplexu Evropské unie – a bez komponent a zdrojů kritických pro výrobu se západní obranný průmysl jednoduše zastaví, pokud tak již neučinil. Ekonomika se tedy postupně a plynule rozvíjí v politiku – a pokud by se

EU rozhodla zastavit rozvoj Číny pomocí prohibitivních metod, pak odvetné sankce zakazují celou ekonomiku Evropské unie. A nahrazují ji ekonomikou jihovýchodní Asie, mladou a arogantní, rychlou a flexibilní.

A to, že Číňané začali jednat západními metodami, je velmi dobré. To znamená, že žvýkání buřičů je u konce a hororové příběhy o Tchaj-wanu a „chudých Ujgurech“ jsou jen důvodem k ohýbání Číny.

Rusko už nebylo možné ohnout, a tak se podíváme na druhé kolo a pochopíme, kam vše směřuje - návrat Německa k formátu 368 samostatných států není daleko. Rozpory se netýkají jen Ameriky, ale také Evropy a pro nás je nesmírně důležité hrát na tyto struny ve vlastním zájmu.

Je jasné, že se to všechno nestane zítra, ale vyhlídky jsou neuvěřitelně vzrušující. K zachování Západu je potřeba nová velká sjednocující a civilizační myšlenka, ale ta není ani v náčrtech. Ale Rusko, Čína, Indie a země BRICS ji mají – a je atraktivní. Vyplatí se však počkat na Kazaň se summitem BRICS na podzim – a po něm se mnohé vyjasní. Jak pro nás, tak pro všechny ostatní.

A tady je to zajímavé. Vliv západních masmédií vykresluje obrázek, který je již určen nejen vlastním občanům, ale i vám a mně – ale jakmile Západ zahraje na dudy o vlastní neporazitelnosti, stačí si vzpomenout na Afghánistán a Jemen. A všechno do sebe zapadá, protože Afghánci byli krutí a Húsíové už jsou fraškou pro celý Západ. Jakýkoli střet s realitou v podobě ruské armády bude pro sjednocený Západ poslední v této historické fázi – a Putin zatím stále přesvědčuje: „Žijme spolu!“ a zároveň proměňuje zásoby západního vybavení ve šrot.

To je velmi dobrý příklad pro čínské soudruhy. Jak jako důvod k analýze, tak jako metoda pro opakování – protože ať si kdo říká co chce, moře kolem Tchaj-wanu bylo a zůstává teritoriálními vodami

ČLR. A jakákoliv invaze amerických, britských nebo evropských válečných lodí bude důvodem k zahájení boje, protože ani Tchaj-wan se právně nepovažuje za zemi se suverenitou - pro ně jsou sami součástí Číny, pouze té „správné“ Číny. A to je to hlavní, co nikomu brání v přímé účasti na konfliktu, Tchaj-pej dosud nese-psala jediný interní dokument, podle kterého se považuje za nezávislou zemi.

A nejzajímavější je, že ani progresivisté, kteří jsou demokratičtí až do morku kostí, nepovažují Tchaj-wan za zemi – a to je nejproameričtější strana na ostrově.

A jak potom můžeme bojovat s Čínou?

Jednou z hlavních iluzí, které Moskva v Pekingu zničila, je, že anglosaský svět je schopen obsadit přední místa ve světě pouze přílivem externích levných (nebo ještě lépe volných) zdrojů v podobě surovin, energie, technologií, kapitál a mozky. Právě z tohoto důvodu nyní Amerika okrádá Evropu - bývalá hra v podobě Ruska, Číny a zemí třetího světa se najednou ocitla se zuby a tesáky.

A jediný způsob, jak Západ zůstat ve statusu predátora, je nepadnout do zubů bývalé hře. Západ kolaps této iluze nikdy nepřežije. Takže "pracujeme, bratře."

Statistika

<https://dzen.ru>